

АРХИПАСТИРСКИ РОЖДЕСТВЕНСКИ ПОЗДРАВ

Слава на Тебе, Който ни показва Голямата Светлина!

Възлюбени в Родилия се Христос отци, братя и сестри,

„Бог, Който много пъти и по много начини е говорил в старо време на отците чрез пророците“ (Евр. 1:1), възвестява идването на Месия като Избавител от първородния грях. Това възвестяване става постепенно, затова още в рая, когато Бог заповядал на съгрешилите Адам и Ева за Изкупител, Който ще се роди от семето на жената: „И ще поставя вражда между тебе и жената, и между семето ти и семето ѝ; то ще ти смаже главата, а ти ще го жилиш в петата“ (Бит. 3:15).

Подготовката на Израил за приемането на Христос се извършва многократно, но особено важна е ролята на светите пророци в делото на възпитаването на Израил. Светите пророци известяват и обрисуват образа на Месия векове преди Неговото възплъщение, Рождение и обществено служение и то толкова пълнокръвно, че човек се изпълва с благоговение пред Бога и Неговите раби старозаветните пророци.

Христовото Рождество както и необикновеността на Родения във Витлеемската пещера е предсказано по един завладяващ сърцата ни начин от св. пророк Исаия (7:14): *„Ето, Девицата ще зачене и ще роди Син, и ще Му нарекат името Емануил“* (по еврейски „с нас е Бог“). Но като че ли забравяме за голямата Светлина – Божия Син – Когото същият пророк описва в началото на 9 гл. на своята книга за земята Завулонова и Нефталимова. Утешението се изразява в *„изгряването на голямата Светлина“* (Ис. 9:2). Светлината е божествено свойство. В Свещеното Писание Сам Бог се нарича истинска светлина: *„Господ е моя светилник и мое спасение: от кого ще се убоя? Господ е крепостта на живота ми: от кого ще се уплаша?“* (Пс. 26:1), *„И светлината в мрака свети, и мракът я не обзе“* (Йоан 1:5). Светлина, която желае хората да са ѝ участници, да я приемат и следват. Затова Бог ще спаси народа Си както от чуждоземните нашественици, така и Своя нов народ – православните християни – от тъмата на греха и на ада.

Времето на явяването на Светлината се изпълни и затова Бог възвестява време на радост и по-точно време на идваща от Бога радост. Голямата и истинска радост е породена обаче от раждането на Младенец – Цар в царски двори. Цар, Който ще донесе жадуваното освобождение от греха и ада. Този Цар е възплътеният се Бог Слово, Господ Иисус Христос, Който заради нашето спасение стана във всичко подобен на нас освен в греха: *„Защото това, що бе невъзможно за закона, понеже бе отслабнал чрез плътта, Бог, като изпрати Своя Син в плът, подобна на греховната плът, и за грях, осъди греха в плътта“* (Рим. 8:3). Неговото царуване е вечно и макар че Той понизи Себе Си и прие образа на раб при раждането Си: *„но уничижи Себе Си, като прие образ на раб, стана подобен на човеците и по вид се оказа като човек; смири Себе Си и стана послушен до смърт, даже смърт кръстна“* (Фил. 2:7–8), Той ни най-малко не загуби от Своето божествено достойнство и величие.

Имената, с които е наречен Този Младенец (Ис. 9:6), изразяват Неговите свойства: Първото име – *Чуден Съветник*, Второто име – *Бог силен*. Родилият се е наречен и *Княз на мира*.

Мирът трябва да се разбира не като състояние на отсъствие на война, но като Божий дар – като примиряване на съгрешилото човечество с Бога чрез Христовата жертва на Голгота, ето защо и мирът не ще има край. Царуването на Христос също е вечно. Младенецът е истинският Помазаник, Който притежава в пълнота даровете на Св. Дух (Ис. 61:1–2). Той е Божествена Личност за разлика от всички други свещеници, царе и пророци, които са помазвани в старозаветно време, за да бъдат посредници между Бога и хората и да им даде Бог сила и мъдрост за изпълнение на тяхното служение.

Господ Иисус Христос като Пророк възвестява настъпването на благоприятната Господня година – Новия завет (Ис. 61:2), като Първосвещеник предаде Себе Си като чиста и непорочна жертва за нашите грехове, а като истински Цар е Глава на Църквата Си и вечно ще царува в царството Си. Неговото царуване трябва да започне още тук на земята в нашите сърца, та да имаме дял с Него в царството Му.

Христос ще царува със съд и правда. Той единствен е праведен и извършва праведен съд и окончателна присъда в съдния ден: „А кога дойде Син Човеческий в славата Си и всички свети Ангели с Него, тогава ще седне на престола на славата Си; и ще се съберат пред Него всички народи...“ (Мат. 25:31–32). Делото на изкуплението се извършва от Господ Иисус Христос, за което свидетелства и изразът: „Ревността на Господа Саваота ще извърши това“ (Ис. 9:7).

Бог е описван на доста места в Стария завет като Бог ревнител: „Аз съм Господ, Бог твой, Бог ревнив“ (Исх. 20:5). Той ревнува Своя народ, когато последният отпадне от истинското служение на единия Бог и започне да служи на езически идоли, които са: „Идолите на народите са сребро и злато, дело на човешки ръце“ (Пс. 134:15). Често пъти Божията ревност и Божията сила са тясно свързани помежду си. Именно Божията ревност, която ни явява Бога като Бог всемогъщ, като Бог, Който побеждава. Особено важна за нас е Божията победа на Кръста над греха и смъртта. На тази победа и ние трябва да станем причастни с Божия помощ през земния си живот.

Старозаветното човечество трепетно е очаквало явяването на дивната Божия Светлина, на тази светлина, за която св. апостол и евангелист Йоан Богослов пише в предговора на своето Евангелие: „И светлината в мрака свети, и мракът я не обзе“ (Йоан 1:5). Явяването на тази несътворена Светлина, Която е съществувала още преди свят да бъде, е предречено от св. пророк Исаия. Тя е и Чудният Съветник, Младенецът – Цар Господ Иисус Христос.

Българската източноправославна Епархийска Църква в САЩ, Канада и Австралия също трепетно очаква Деня на Христовото Рождество и в тези предпразнични дни ни подготвя, за да станат нашите сърца Витлеемски пещери, където да се роди Христос и да ни осияе със Своята невечерна и преобразяваща светлина и така да ни направи подобни на Него.

ЧЕСТИТО РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО И НОВАТА 2026 ГОДИНА!

На САЩ, Канада и Австралия

+Митрополит ЙОСИФ